

LLEIDA, EN LA SOCIETAT OBERTA DEL SEGLE XXI

Benvolgudes amigues i amics,

Com ja és costum entre nosaltres, arribats al mes d'abril, l'Alcalde de Lleida és convidat pel Col·legi de Periodistes a fer una conferència sobre les perspectives de la ciutat en un futur proper. Com sabeu, els qui ja hi heu assistit en anys anteriors, també és, aquesta, ocasió de fer balanç de l'activitat municipal. Un balanç que, aquest any, m'estalviaré de fer, ja que, juntament amb els socis de govern municipal, ja hem passat comptes públicament de les primeres mesures anunciades i, jo mateix, he donat compte, com a Alcalde, de la tasca desenvolupada els primers cent dies al front de la Paeria. Per tant, el meu parlament se centrarà en fer una exposició del que, penso, pot ser, i ha de ser, la Lleida dels propers anys. Una Lleida de la qual ja n'he parlat en la sessió de presa de possessió com a Alcalde de la ciutat i, també, en ocasió de la primera visita oficial a la Paeria del President de la Generalitat, el Molt Honorable Pasqual Maragall. **Una Lleida plenament integrada en una societat oberta que és, al meu entendre, la societat del segle que estem vivint.**

Abans, però, vull agrair a la demarcació a Lleida del Col·legi de Periodistes de Catalunya, i de forma molt especial al seu president, Jesús Riverola, la continuada amabilitat en convocar aquesta trobada, una ocasió que, més enllà de la informació, vol posar sobre la taula les línies de futur que han d'orientar, sempre al meu entendre, la política municipal lleidatana, per tal que puguem establir un diàleg, molt útil per a l'Alcalde, que us parla, en poder conèixer el vostre punt de vista sobre les qüestions que exposaré, i que, podeu estar-ne ben segurs, tindrà en compte en el moment de prendre les decisions corresponents.

El títol d'aquesta conferència, "Lleida, en la societat oberta del segle XXI", vol posar de relleu l'entorn en el qual ens movem, una societat oberta, que determina en gran mida els graus de llibertat de l'acció pública, però també de les activitats privades i, al mateix temps, ofereix noves oportunitats que, no cal dir-ho, hem d'aprofitar per tal d'assegurar el millor present, i el millor futur, per a lleidatanes i lleidatans.

Fa uns anys es començava a parlar amb insistència d'un món cada dia més global. Avui, ja ens hi trobem plenament immersos. Les fronteres cada dia ho són menys. **Desapareixen les fronteres polítiques entre els estats d'Europa i, al mateix temps, disminueixen les barreres frontereres amb la resta del món per a les persones, els béns i els diners.** L'ampliació, a partir del mes vinent, de la Unió Europea fins a 25 països suposa un canvi important en la Unió, especialment pel que fa al factor humà, però també en les nostres relacions econòmiques amb els nous països membres. I, d'altra banda, no podem obviar les interrelacions creixents amb tot el món, en l'econòmic, però també en lo cultural. Finalment, cal tenir ben present l'impacte de la **xarxa de comunicacions telemàtiques que està creant una nova cultura, uns nous hàbits de conducta, una nova manera de participar en el món de la política i una societat veritablement més oberta, a la qual és impossible de posar-hi portes. Ni volem fer-ho.**

Catalunya, i Lleida en ella, sempre ha estat una societat oberta. Excepte, potser, el període de proteccionisme per als nostres productes industrials -període que han travessat tots els països en fase d'industrialització, digui el que digui la ideologia dominant- **Catalunya ha anat bé quan s'ha obert a l'exterior, a Espanya, a Europa i al món.** Per contra, els temps de decadència han coincidit, sempre, amb un tancament a l'exterior. Catalunya va surar a la Mediterrània durant molts anys. Ho va fer, més tard, quan va poder comerciar amb les colònies americanes i, com recordava l'any 1932 l'il·lustre economista català Romà Perpinyà, "Mai triomfarà qui es queda sol. És necessària la col·laboració per al progrés general". Paraules dites en un entorn de promoció de la col·laboració entre els estats europeus en aquells temps,

lamentablement estroncada pocs anys més tard, com per la seva visió d'unir esforços, econòmics però també culturals, amb València i les Illes Balears.

Lleida, de forma paral·lela, **ha surat amb Catalunya obrint-se a l'exterior**. No és casualitat que l'Estudi General de Lleida fos la primera universitat de la Corona d'Aragó. Lleida, centre de producció i de comerç de cereals, era ja en aquells temps el rebost de Catalunya. Després del cereal vingué, en temps més propers, la fruita dolça, una nova activitat productiva pensada per a l'exportació fora dels límits locals. En darrer terme, el gran desenvolupament de la ramaderia porcina, amb una producció adreçada al consum exterior, ha marcat l'economia lleidatana, situant-la en un lloc destacat en el mapa de l'agricultura i la ramaderia europees.

Simultàniament, Lleida ha crescut com a ciutat. Ho ha fet en la seva expansió urbana. Ho ha fet en el seu comerç. Ho ha fet en els seus serveis, públics i privats. Ho ha fet en la seva atractivitat per a comerciants, professionals o forasters encuriosits per conèixer una ciutat en ràpida transformació que ofereix elevats estàndards urbans. Amb el creixement de la ciutat, s'han multiplicat les activitats de la construcció, el comerç, els serveis, la cultura i el lleure. I, cada dia més, Lleida és una ciutat ben comunicada, amb unes **vies de comunicació que la integren amb facilitat a la gran xarxa de ciutats europees, entre les quals volem que la nostra sigui una capital destacada**.

Una capital que destaquï, en primer lloc, per la seva dimensió humana. En la política municipal, en ocupar-nos constantment dels mitjans per assolir uns objectius que, com acabo d'indicar, són ja en gran mesura una realitat, podem perdre de vista les motivacions que ens han fet triar uns objectius determinats i no altres. Si ens preocupa la creació de noves activitats econòmiques que atreguin nous recursos a Lleida, ens preocupa, principalment, perquè d'aquesta manera els treballadors i

treballadores de Lleida tenen més oportunitats de trobar una feina digna. Si ens preocupa el progrés del comerç, perquè és una font de riquesa per a la ciutat, ens preocupa també perquè és un servei que ha de millorar la qualitat de vida ciutadana. Si ens preocupa tenir una ciutat amb un urbanisme, uns equipaments públics i un mobiliari urbà de qualitat, perquè així es fa més atractiva pels que vénen de fora, ens preocupa molt més tenir una ciutat de qualitat per als que hi vivim.

Perquè la Lleida de la societat del segle XXI sigui una ciutat oberta al món, preparada per surar en un món de tecnologia i coneixement, és evident que **hem de tenir una dedicació intensa per a les persones**. Per a la seva formació i per a la seva inserció en el nou teixit social. I, encara més, tenir una atenció particular per a tots aquells dels nostres veïns que, per les raons que sigui en cada cas, puguin quedar despenjats dels nous temps. **No podem, ni volem, que ningú sigui arraconat per haver arribat ja gran a l'ús de les noves tecnologies. No podem, ni volem, prescindir de cap lleidatà, de cap lleidatana, que per haver passat un mal moment, per una malaltia, per la pèrdua de la feina, es quedi al marge de la nostra societat. No podem, ni ho permetrem, que cap veí o veïna de Lleida amb discapacitats del tipus que siguin tinguin que renunciar a una vida com la dels altres ciutadans.**

De tot això en parlaré al final de la meva intervenció. Ara permeteu-me que m'estengui sobre els mitjans que han de fer possible el nostre benestar, fent de Lleida una capital europea destacada.

Una capital de la indústria agroalimentària en base a la transformació de les matèries primes que produïm. Hem d'anar més enllà de la indústria alimentària de primera transformació i elaborar productes que incorporin un elevat valor afegit. Valor afegit en les dues direccions de la cadena de producció dels aliments: una, que va fins a l'origen genètic de la matèria prima alimentària -en la qual ja hi estem treballant- i

una altra, a la qual hem d'arribar més, que s'ocupa de la transformació de les produccions agrícoles i ramaderes en productes de consum final, inclosa la seva comercialització. La indústria de l'alimentació, a més de ser una de les que tenen actualment un major creixement, destaca per l'aplicació de noves tecnologies, des de la traçabilitat dels aliments, que ens assegura l'origen i els trajectes soferts pels productes que consumim, fins a les garanties en la seva qualitat, després d'incorporar noves tècniques de conservació i elaboració que faciliten una millor distribució al consumidor final.

Els nous sistemes en l'elaboració dels aliments requereixen uns processos sofisticats generats en laboratoris d'alta tecnologia. Les empreses dedicades a l'alimentació són, sovint, de grandària mitjana i petita i difícilment es troben en condicions de poder accedir a la recerca científica i als desenvolupaments tecnològics que precisen per tal de no perdre el tren de la competitivitat industrial. Ens trobem, doncs, amb la necessitat de facilitar l'accés a aquestes tecnologies. D'apropar la recerca que es fa a la Universitat als processos d'elaboració industrial que tenen lloc en les empreses.

Una via per fer-ho possible és la creació de centres de transferència de tecnologia, com l'existent a la Universitat de Lleida. Es tracta d'una possibilitat de la qual habitualment fan ús les empreses que no disposen de laboratoris de recerca propis. En aquest cas, fan ús dels serveis que ofereixen els laboratoris de la universitat, i, més rarament, poden encomanar treballs de recerca específics per a les necessitats de producció de l'empresa. És aquesta una bona via d'accés per a les empreses a noves aplicacions tecnològiques, encara que limitada en els seus resultats.

Una altra possibilitat és la **creació d'un Parc Científic i Tecnològic**, dedicat, principalment, a l'alimentació, en el qual se sumen els esforços dels investigadors universitaris i dels investigadors de les empreses, treballant conjuntament, en el mateix

centre, generant unes sinergies que tenen un efecte multiplicador dels recursos aportats. Aquesta és l'aposta decidida que estem fent a Lleida. El Parc Científic i Tecnològic de Lleida és bàsic per tal d'assegurar l'esdevenidor de l'activitat econòmica i laboral a Lleida i en el conjunt de les Terres de Ponent. El Parc, amb les seves instal·lacions públiques, privades o mixtes, té tres funcions bàsiques: **una primera, oferir els seus serveis a les empreses del seu entorn; una segona, atreure empreses foranes que s'instal·len a la vora del parc, precisament pel fet dels serveis oferts; i una tercera, la creació de noves empreses a partir i en base als coneixements generats en el parc.**

Aquesta triple acció no té perquè limitar-se a les indústries del sector de l'alimentació, tot i que aquest sector sigui la punta de llança de les indústries nascudes de l'agricultura i de la ramaderia. Precisament en relació a l'agricultura i a la ramaderia hi ha altres indústries que són igualment importants i que, al meu entendre, han de tenir lloc en el parc tecnològic. Es tracta d'indústries centrades en tres especialitats que hi són directament relacionades, i d'una quarta que resulta imprescindible en qualsevol tipus d'activitat científica i tecnològica.

Una primera és **la indústria de la petita maquinària agrícola**. A Lleida existeixen un bon nombre de petites i mitjanes empreses dedicades a la producció de maquinària destinada a les labors del camp que incorporen importants avenços tecnològics i que disposen d'una creixent capacitat exportadora. Els hi hem de donar suport i facilitats per millorar les prestacions dels productes que ofereixen i la creació de nova maquinària per ampliar la gamma d'aplicacions actuals.

Una segona és **la indústria de la construcció**. Entesa en un sentit ampli. Em refereixo, és clar, a la indústria de materials per a la construcció, no a les empreses immobiliàries. Materials per a la construcció d'habitatges, però també per a la

construcció de granges, de naus industrials o de sistemes de rec per al millor aprofitament de l'aigua. D'altra banda, cal preveure que una possible disminució en la construcció d'habitatges -una qüestió de la qual s'està parlant molt últimament- hauria de ser compensada amb obra pública civil i privada industrial, per tal de no veure perjudicat un sector de creixent importància a Lleida.

Una tercera és **la indústria dedicada al medi ambient**. Resulta evident que en un territori, com és el nostre, on es fa un ús abundant d'adobs químics i productes fitosanitaris i on són abocats gran quantitat de residus orgànics d'origen animal, la recerca medi ambiental, sigui per la via de la reducció dels agents químics agressius emprats, sigui pel reciclatge dels purins, sigui pel manteniment de la qualitat de l'aigua, és una indústria amb futur.

Finalment, cal fer esment de **les empreses dedicades a les noves tecnologies de la informació i el coneixement, les TIC**. Empreses vinculades amb els laboratoris de recerca. Empreses que donen serveis a altres empreses. Empreses que ofereixen els seus productes informàtics als consumidors. Empreses dedicades a la formació en noves tecnologies. En tots els casos, avui no es pot concebre una empresa de tecnologia avançada que no compti amb un sòlid aparell informàtic al seu darrere. De fet, Lleida compta ja amb cinc empreses del sector amb més de 60 treballadors i 30 empreses adherides a la patronal de les TIC. Es tracta d'una bona base que hem d'ampliar.

Si l'agricultura, la ramaderia i la indústria, alimentària i no alimentària, són pilars de la riquesa lleidatana, **els serveis són un altre pilar fonamental**. La renovació sistemàtica del comerç al detall que coneix Lleida està consolidant una oferta de primera qualitat que la fa atractiva per a una àmplia rodalia del territori on viuen 350.000 persones. Atracció a la qual també fan una important contribució els serveis

professionals privats i els que ofereixen les administracions públiques. Aquesta ha estat sempre una de les bases tradicionals de l'economia local de Lleida. **Ara, estem consolidant aquesta base, de comú acord entre l'administració municipal i el sector del comerç, amb resultats molt positius.** Com sabeu, la renovació de l'Eix Comercial és el projecte estrella. En aquest sector també hem d'anar més lluny.

En l'atractiu comercial de Lleida tenim dues institucions que fan molt per mantenir-lo i engrandir-lo progressivament: Mercolleida i la Fira de Lleida. Ara donarem un pas endavant amb la creació del Centre de Congressos i Convencions de Lleida. Un centre participat per Mercolleida i complementari de les activitats presents, i de les noves que ha de realitzar en un futur proper, la Fira de Lleida. Al mateix temps, aquest centre acollirà altres manifestacions culturals, professionals i lúdiques, convertint-se en un pol d'atracció de nous visitants a la nostra ciutat, situant-la definitivament en el mapa de ciutats de fires i congressos que compten. En definitiva, **el Centre de Congressos i Convencions de Lleida és la nostra gran aposta de futur per donar un nou impuls a l'especialitat comercial i de serveis de la ciutat.**

L'objectiu, doncs, no és altre que fer de Lleida un punt de trobada conegut a tot arreu. "Lleida meeting point", com se sol dir. **Lleida punt de trobada**, on, en un ambient tranquil, puguin reunir-se els nostres visitants per realitzar els seus congressos, les seves convencions o, simplement, per parlar i tancar negocis de tota mena, disposant d'un centre modern on reunir-se, i d'una oferta d'alta qualitat en hostaleria, restauració, comerç, cultura i lleure. Es tracta, doncs, de donar un nou impuls a una realitat ben viva. En efecte, nous hotels volen instal·lar-se en la nostra ciutat, s'incrementa la quantitat i, sobretot, la qualitat de l'oferta gastronòmica lleidatana, noves empreses comercials i de serveis volen venir a Lleida, i les activitats culturals i de lleure atreuen, cada dia més, persones vingudes de llocs més llunyans que els de les meres fronteres comarcals. En poques paraules: **Lleida està de moda**, i ho estarà encara més en els propers anys.

No es pot parlar de la Lleida futura sense dedicar un apartat especial a la nostra universitat, perquè la **Universitat de Lleida és un pilar fonamental de la ciutat**. Ja m'he referit al seu paper bàsic en ser líder del Parc Científic i Tecnològic de Lleida. En aquest aspecte, és a dir, en la generació de nou coneixement científic i de les seves aplicacions tecnològiques en els processos de producció industrials, la universitat compleix amb una de les seves cometes més importants. En orientar els seus ensenyaments i la seva recerca a les necessitats de les persones i les activitats del seu territori, compleix una funció social que li és igualment encomanada per la societat. A aquest respecte he d'assenyalar que la nostra universitat no sempre pot donar resposta a les demandes de la societat que l'envolta ja que no disposa del mitjans necessaris per fer-ho.

No em refereixo, ara, al finançament general de la UdL que, com tothom sap, encara està discriminat respecte del que reben altres centres públics catalans, sinó de les mancances en alguna titulació universitària totalment necessària per completar l'oferta mínima que doni el servei requerit pel territori al qual adreça les seves activitats docents i d'investigació. M'estic referint, concretament, a la manca d'una facultat de veterinària a la Universitat de Lleida, una facultat que ja va ser demanada per la universitat en el seu moment, amb el total suport de la Paeria, i que va ser atorgada a una altra universitat, en un entorn urbà que ja en disposa d'una altra a pocs quilòmetres. **La facultat de veterinària a Lleida és imprescindible per donar un servei en formació i en recerca a la potent activitat de la ramaderia lleidatana i a la indústria alimentària, tant a l'existent com a la que, amb tecnologia punta, volem que es creï en els propers anys.**

També vull fer esment de la promesa que l'anterior conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació va fer de dotar la Universitat de Lleida d'un Centre d'Investigació Biomèdica, que la nostra universitat ja va demanar l'any 2000. Tinc una consideració especial per a la Facultat de Medicina de Lleida de la qual, com potser alguns de vostès saben, en vaig ser professor en els seus inicis. No és per aquest

motiu que li tinc aquesta consideració, sinó per l'elevat nivell acadèmic assolit tant en l'ensenyament, com demostren els resultats obtinguts pels llicenciats a Lleida, com en la recerca per la qualitat, reconeguda internacionalment, dels treballs efectuats pels investigadors lleidatans. Tot plegat, i la relació evident entre la base productiva de les Terres de Lleida i la recerca en biologia molecular, m'inclinen a insistir en la necessitat que l'actual administració de la Generalitat confirmi i faci efectiva **la dotació a la nostra universitat d'aquest Centre d'Investigació Biomèdica.**

Un tercer centre universitari que trobem en falta és una Escola Universitària d'Arquitectura Tècnica. El teixit productiu de Lleida la necessita. El Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics, no cal dir-ho, li dóna tot el seu suport. I l'actual equip rectoral de la UdL, amb el Rector Viñas al front, també aposta per aquesta nova titulació.

He parlat, fins ara, de les aportacions que la Universitat de Lleida està fent, vol fer i, sens dubte, acabarà podent fer, al seu territori, a la nostra societat. Això fa de Lleida una ciutat amb universitat, però no una ciutat plenament i principalment universitària. L'objectiu: **Lleida capital universitària** és un objectiu vigent. Això vol dir dues coses. La primera, que no tenim perquè conformar-nos amb uns estudis universitaris que es limitin a atendre les necessitats del territori, cosa que, com acabo d'indicar, encara no és una realitat. Una universitat amb vocació, precisament, universal ha d'aspirar a oferir una més àmplia gamma d'estudis perquè, tot i la creixent competència d'altres centres arreu de l'Estat, la de Lleida reuneix les condicions per ser una gran universitat i la ciutat, una capital universitària. La segona és el paper que ja té la nostra universitat, però que ha de tenir cada dia més, en ser motor de la difusió cultural en la ciutat, tercera, amb la formació i la investigació, de les funcions bàsiques de tota universitat. A aquest respecte, i a tall d'exemple molt concret, crec que la **Universitat de Lleida ha d'aportar un gran impuls en el procés a seguir per aconseguir que la Seu Vella tingui el reconeixement de Patrimoni de la Humanitat.** És aquest un gran servei que els hi demano en nom de tota la ciutadania.

Tots els aspectes de futur de **Lleida** esmentats fins ara configuren una ciutat moderna, activa i oberta. Una ciutat d'aquestes característiques **ha de ser, també, una ciutat ben comunicada**. No és per atzar que en parlo en aquest moment. Habitualment hom comença la seva exposició sobre l'estat d'un territori i les seves expectatives de futur per a les infraestructures. Hom dóna per cert que la construcció d'unes bones infraestructures poden convertir en oasi un desert. No és qüestió massa clara. Si ho és que **la manca de les necessàries infraestructures poden convertir en desert un oasi. Catalunya, en termes generals, i Lleida dins de Catalunya, fa temps que estem patint un certa sequera**. Es fa urgent resoldre aquesta qüestió.

No entraré aquí a comentar les mancances, encara no resoltes, de l'alta velocitat ferroviària. Ni els retards en l'execució de la línia fins a Barcelona. Ni la incertesa en la connexió amb França. Ni l'aturada temporal de l'autovia a Barcelona per causa d'un asfaltar no realitzat, abans d'una prematura inauguració. Ni de la insuficiència en les comunicacions pirinenques i amb l'Aragó, mancades de les autovies que haurien d'unir Lleida amb Osca i l'alternativa a l'autopista amb Saragossa. Ni, per citar una mancança que està ja en vies de solució, l'acabament de la variant sud que completa l'anella de circumval·lació de Lleida. Només en faig recordatori. Sí que vull insistir en el fet que Lleida disposa d'una de les més importants flotes de transport per carretera. Que Lleida ha apostat decididament pel desenvolupament de les activitats logístiques i hi ha posat els mitjans adients. I que **una ciutat amb Parc Tecnològic, Centre de Convencions i Universitat de primer ordre, ha d'estar per força ben comunicada. Per carretera, per ferrocarril i per aire. Sigui on sigui el lloc d'ubicació de l'aeroport**.

En conclusió, Lleida es troba en condicions de ser una ciutat competitiva en un entorn ampli, més enllà del territori més pròxim i del més extens que el de Catalunya. De fet, com ja he indicat a l'inici del meu parlament, les fronteres s'esvaeixen o, en el millor dels casos, es difuminen, convertint en suïcida qualsevol intent de tancament en un mateix. La societat oberta del segle XXI demana espais més amplis en els quals

participar, formant àrees de desenvolupament col·lectiu, en les quals puguin consolidar-se els projectes propis de forma coordinada amb el de les altres ciutats del territori, per tal que resulten bàsicament complementaris. En el cas de Lleida, i de totes les ciutats de Catalunya, l'espai així definit correspon, en paraules del President Maragall, a una gran àrea integrada per diverses regions dels estats espanyol i francès, una **euoregió formada per Catalunya, València, les Illes Balears i Aragó, d'aquesta banda dels Pirineus, i el Llenguadoc Rosselló i el Midi Pirenées, de l'altra banda** de la ja inexistent frontera política.

Per ser presents amb veu pròpia en aquest nou context territorial ens cal endegar tots els projectes que acabo d'esmentar i, simultàniament, **tenir una cura especial per la formació de lleidatanes i lleidatans** des de l'escola bressol fins als estudis de postgrau en la universitat, mantenint, posteriorment, una formació continuada que actualitzi les seves habilitats professionals i els seus coneixements. Ens cal, igualment, **mantenir i millorar la qualitat de vida de la nostra ciutat**, no únicament per mantenir i consolidar el seu atractiu per als qui ens vulguin venir a visitar, sinó, principalment, per als veïns de Lleida i per a aquells altres que vulguin venir a viure entre nosaltres.

Fer realitat tots aquests projectes requereix uns recursos addicionals. En les darreres compareixences que he fet davant els mitjans de comunicació, alguns de vosaltres heu demanat d'on sortirien aquests recursos. La meva resposta ha estat sempre clara: **per al funcionament ordinari de la ciutat hem de comptar amb els propis recursos**. Els tenim. Estem aplicant sobre les finances municipals un pla de sanejament amb el que aconseguirem, en el termini de l'actual mandat, reduir a la meitat el nivell del reconeixement de crèdit per a operacions corrents i, simultàniament, reduir l'endeutament al ràtio que marca la normativa per permetre la realització de noves inversions per la via del crèdit.

Per a les inversions necessàries per assegurar el futur del treball i la prosperitat de lleidatanes i lleidatans, que no es poden considerar, en cap cas, com a inversions extraordinàries, els recursos han de venir de les altres administracions públiques i, en una part que no hem de menystenir, de les que faci la iniciativa privada a casa nostra, en projectes d'iniciativa municipal. Unes inversions que són en la meua opinió molt importants, com s'ha posat de manifest en actuacions com la construcció de les piscines municipals del Secà de Sant Pere i de Cappont, en la millora que estem negociant dels serveis d'autobusos i del de gestió de residus urbans, i com es farà en la construcció d'aparcaments soterrats com el previst en la plaça Blas Infante.

Al meu entendre, hi ha dues raons per veure així aquesta qüestió. La primera és que **ens ho deuen**. No precisament els mateixos que avui són al front dels governs autonòmic i de l'Estat. Això és clar. Però cal insistir en la necessitat d'incrementar la participació municipal en la despesa pública general des de l'actual 13% fins a un màxim del 30%. Com veieu, un llarg camí a recórrer. Sí les administracions que els hi ha correspost dirigir i que han d'encaminar en tres direccions que em semblen evidents: la primera, desfer el que hagi estat mal fet, sempre que sigui absolutament necessari, doncs no som en temps de malbaratar recursos públics ni esforços de tots. La segona, continuar fent allò que ha estat ben fet, en altres mots: evitar el sectarisme que altres han practicat. I en tercer lloc, **sobretot, fer allò que calia fer i encara no s'ha fet**, un bon grapat de coses, entre les quals donar suport als projectes de ciutat que acabo d'esmentar com a més emblemàtics, com l'execució de les obres de RENFE pendents en el Pla especial de l'Estació, en l'edifici VIALIA, o en la construcció d'habitatges a preu o renda taxats, dels quals parlaré més endavant.

La segona raó em sembla d'igual pes, sinó més, que la primera: **perquè Lleida s'ho mereix**. O dit en altres paraules: perquè aquest conjunt de propostes, tots aquests projectes per als quals demanarem el suport econòmic de les administracions autonòmica i de l'Estat, no és la típica carta als reis que es pot esperar que es redacti

quan els reis són de la mateixa dinastia que el peticionari. En soc, crec que tots en el govern municipal ho som, ben conscients que aquest no és el cas. El President Tarradellas solia repetir que, en política, pel fet de tenir raó no hem d'esperar que ens la donin. Més, si donar la raó vol dir, també, donar diners. Però també és cert que anar carregat de raó és condició sinequanon per tenir opcions a que te la donin.

I la raó més sòlida que podem presentar és que estem parlant de projectes que aporten riquesa a Catalunya. I, és clar, a Espanya i a la Unió Europea. Que tots aquests projectes constitueixen la forma en la qual Lleida participa en el progrés global de Catalunya, d'Espanya i de la Unió Europea. En altres mots, que **no demanem res de franc, sinó que pensem retornar-ho, amb interessos, a la nostra comunitat natural, de Catalunya a l'Europa unida**. Entenem, doncs, que els governs de Catalunya i de l'Estat tinguin les seves prioritats. Som plenament partidaris de la solidaritat entre els territoris més afavorits i els que ho són menys. Però som igualment partidaris, i esperem que els altres també ho vegin d'aquesta manera, **que es doni suport a les iniciatives de les ciutats, de les empreses i dels ciutadans adreçades a la creació de nova riquesa, de treball qualificat amb perspectives de futur, d'una ciutadania més culta i d'un major benestar per a tots, també per a aquells que més s'ho han treballat i que estan decidits a seguir pel mateix camí**.

Una part important d'aquest benestar ens ha de venir de les transferències de serveis, amb les dotacions pressupostàries corresponents, des de l'administració de la Generalitat, en aquest procés de descentralització -que s'iniciarà ben aviat amb l'aplicació de la divisió en vegueries en l'àmbit de la salut pública- i de major atenció i confiança en l'administració local, una característica, no em canso de recordar-ho, del catalanisme polític. Com sabeu, i a banda de la major participació dels ajuntaments en la planificació i la gestió de serveis públics de competència autonòmica, tres són els àmbits en els quals podem esperar traspassos des de la Generalitat al ajuntaments que completaran la tasca que ja vénen realitzant en aquests àmbits.

El primer és **la política d'habitatge**. Com ja sabeu, el primer punt del Programa d'Acció Municipal és dedicat a l'habitatge. És, aquesta, la primera de les prioritats del govern municipal, la qual ja tenim en marxa. En aquesta línia d'actuació, la participació de les altres administracions públiques, que, com la de la Paeria, destaquen per l'impuls que volen donar a l'habitatge de protecció oficial, a l'habitatge per a joves i a l'habitatge de lloguer, facilitarà molt la tasca endegada. Des de l'Ajuntament de Lleida oferirem sòl municipal a les administracions autonòmica i de l'Estat per a la construcció d'aquests tipus d'habitatges; però també ho farem amb les entitats privades, com les caixes d'estalvis, col·laborant en la seva obra social, i amb la iniciativa privada que estigui interessada en ampliar les seves activitats empresarials en aquest segment del mercat de l'habitatge.

El segon és **la política d'ensenyament**. En aquest àmbit, a l'espera de possibles transferències en matèria d'ensenyament bàsic, la Paeria destaca, de fa molts anys, en una atenció especial a través de l'Institut Municipal d'Educació, amb el seus nombrosos programes d'atenció als estudiants i de suport al professorat. Però el programa estrella de la Paeria ha estat el de dotar els diferents barris de Lleida de servei d'escola bressol. La darrera, inaugurada a Balàfia pel President de la Generalitat en la seva primera visita oficial a Lleida, és tot un símbol de la decidida política en aquest tram de l'ensenyament pre-escolar que la Generalitat vol desenvolupar i del que Lleida en sortirà beneficiada amb nous i millors centres de formació per als més petits dels nostres conciutadans.

El tercer és **la política d'ocupació**. També aquí l'Ajuntament de Lleida ha estat pioner en la posta en marxa de polítiques actives d'ocupació per als joves i per a les dones treballadores. L'Institut Municipal de Treball ha realitzat, i ho segueix fent, una gran tasca amb els cursos de formació i el servei d'ocupació. En aquest aspecte, la nova política del nou govern de Catalunya acostarà els seus serveis als ajuntaments, de manera que podrem realitzar més cursos i facilitar ofertes de treball amb major eficàcia.

A totes les qüestions fins ara exposades hi afegim **una decidida atenció a les de medi ambient, una cura especial pels detalls de la ciutat i una política ferma en la promoció cultural, principalment en la promoció de les produccions culturals locals i la projecció cap a enfora dels nostres artistes**, que capitalitzin per a tota la ciutat els equipaments i els ajuts a la seva producció que estem desenvolupant. I també amb el millor aprofitament dels equipaments esportius. Com sabeu, l'Ajuntament de Lleida és el principal impulsor de l'esport a la ciutat. Fins ara hem fet importants inversions en pavellons i altres equipaments. A partir d'ara tindrem cura en millorar-ne la qualitat. Els dos camps de futbol de gespa artificial que estan en marxa, són un bon exemple del què vull dir.

És així com tenim les bases d'una gran ciutat o, si ho voleu dir en la terminologia administrativa, d'una ciutat de gran població, que permetrà una gestió més dinàmica i més professional per a administradors i ciutadans. Una ciutat de gran població, tal i com jo ho veig, que **és també gran per la seva dimensió solidària, en l'atenció a les persones que més ho necessiten -un 10% de la població, especialment la gent gran- i també per la seva empenta en la iniciativa civil i per la seva voluntat de participació en els afers de la ciutat.**

Perquè, vull repetir-ho una vegada més, **el nostre objectiu principal són les persones**. Només comptant amb elles, amb les aportacions de lleidatanes i lleidatans, personalment, a través de les entitats lleidatanes i a través de les institucions ciutadanes, aconseguirem la gran Lleida que volem. L'Ajuntament és un agent més, el més representatiu, però, en la tasca de fer ciutat. Necessita, tots en tenim necessitat, de la complicitat ciutadana i institucional per tirar endavant un projecte que és de tots. Un projecte que es construeix amb la participació de tots. **Un projecte que ha de recollir tots els criteris ciutadans, per aconseguir el consens a partir del qual ser més forts en una societat oberta i competitiva.**

Ja ho estem fent. Amb els sindicats majoritaris, a través del Pacte Social per a la Ciutadania, que col·laboren en el disseny d'una ciutat més a l'abast de tota la ciutadania en els seus aspectes socials. Volem seguir per aquest camí **donant un nou impuls al Pacte Social per a la Ciutadania**. Ho estem fent amb les associacions empresarials del comerç, a través de la redacció del **Programa d'Orientació dels Equipaments Comercials** i amb la Cambra de Comerç i Indústria de Lleida, amb el projecte de **crear nou sòl industrial, per promoure la implantació de noves indústries en el nostre municipi**. Ho estem fent, amb les entitats culturals, esportives i d'atenció a persones discapacitades, per **consolidar la tasca de creació artística, per millorar la formació esportiva i donar empenta als equips de competició i per garantir la igualtat d'oportunitats a les lleidatanes i els lleidatans que en tenen necessitat**. Ho estem fent amb les associacions de veïns, estant més a prop dels barris, amb la figura del **regidor de zona**. En definitiva, promovent el diàleg i la participació que ens puguin dur al consens.

A Lleida, com arreu de Catalunya i d'Europa, la societat esdevé multicultural. **Multiculturalitat que ens esperona a ser més solidaris, més oberts i més cosmopolites**, sense que ens tinguem que moure de casa. Des de la nostra perspectiva, els nouvinguts amb la intenció de permanència són uns veïns més de la ciutat. Com a tal els hem de veure i com a tal hi hem de conviure. Sabent que tenen els nostres mateixos drets, però també els nostres mateixos deures. Ajudant-los en la seva vida quotidiana quan en tinguin necessitat i fent-los partícips actius de la vida del carrer i del barri. En pocs mots, facilitant, de manera natural, la seva millor integració a la nostra societat que volem sigui també la seva.

Vull finalitzar la meva intervenció recordant que el gran òrgan de participació ciutadana, **el Consell Econòmic i Social de Lleida s'està ampliant per permetre una major intervenció de la societat civil de Lleida** en dues qüestions bàsiques: **una primera qüestió, el seguiment del Programa d'Actuació Municipal, 2004-2007**, per assegurar la màxima transparència de l'acció del govern municipal, oferint,

al mateix temps, canals de participació en la seva evolució. Una segona qüestió a la qual ens hem compromès, i que també té a veure amb la participació, és la **revisió del Pla Estratègic de Lleida**, document elaborat l'any 1999, al qual li convé una posta al dia, tant per les moltes novetats hagudes a la ciutat d'ençà de la seva concepció, en tots els plans de la vida col·lectiva, com per les moltes iniciatives sorgides de l'Ajuntament i de tota la societat civil que, conjuntament, hem d'incorporar en aquest projecte de ciutat, que faci de Lleida la gran ciutat que tots volem.

Moltes gràcies per la vostra atenció i estic a la vostra disposició per a totes les preguntes i aportacions a aquest projecte de ciutat que desitgeu fer-me.

ÀNGEL ROS DOMINGO
ALCALDE DE LLEIDA

Lleida, 21 d'abril de 2004